

LENINA KAROĢS

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI,
SAVIENOJĪETIES!

SESTDIEN,
1986. GADA
31. MAIJA
Nr. 64 (5448)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

Palīdzēsim arī turpmāk

Šogad pavasaris diktēja straujus darba tempus ikvienā iecirknī. Mēs, Jaunaglonas 58. PTV audzēkņi, to labi sapratām un, kad Suvorova kolhozs lūdza talkā, nekavējoties devāmies palīgā.

Saimniecībā mums parādīja sējumu platības, kuras jāatbrīvo no akmeņiem. Lai gan šo darbu pildījām tikai divas dienas, tomēr gribas atzīmēt, ka blakus jauniešiem akmeņu savācēju ierindā bez kurnēšanas sekmīgi strādāja arī meitenes.

Dienas uzdevumu sparīgi veica 4. grupas audzēkņi Aleksandrs Fedotovs un Jurijs Je-

meljanovs, Leonids Stankevičs no 13. grupas, no viņiem neatpalika šis un 14. grupas audzēknes Henrieta Gridņova, Inga Solovjova, Svetlana Saveljeva, Lidija Kirilova un Svetlana Varena.

Ja saimniecība aicinās, arī turpmāk neatteiksīsim palīdzību.

J. NIKOLAJEVA,
S. STRUKOVA

Vienotā soli

Raiņa kolhoza piensaimnieki sekmīgāk nekā gadu iepriekš veic savus uzdevumus. Pārdots par 7 procentiem vairāk piena nekā šajā laikā 1985. gadā.

Pirmos pakāpienus visenerģiskāk pārvarējis Gaigalavas slaucamo govju fermas kolektīvs, kuru vada ilggadējā lopkopības speciāliste, zootehniķe komuniste Tamāra Cakule. Šeit izslaukums no govju kāpināts par 2,2 kilogramiem, bet fermas bruto izslaukums — par 500 kilogramiem piena diennaktī. Labu paraugu pārējiem rāda pieredzējušī darba veterāne Anna Anspoka. Sasniegusi pensijas vecumu, komuniste palika lopkopju pulkā

un liek lietā savu dzīves pieredzi.

Desmit cilvēku kolektīvā pēc Aglonas vidusskolas beigšanas vairāk nekā pirms gada ienāca Vija Kalvāne. Pirms tam meitene vasarā deva brīvdienas Aizkalnes fermas pamatslaucējām. Šogad darba biedri viņai devuši rekomendāciju iestātajā PSKP biedru kandidātos.

A. VJAKSE,
Raiņa kolhoza galvenais spēcers, preses grupas vadītājs

Zinātnes dienas

Sodien Aglonā noslēdzās Zinātnes dienas, kas bija veltītas graudaugu intensīvās audzēšanas, to aizsardzības un mehanizācijas efektivitātes palielināšanas problēmām, iespējām un uzdevumiem. Plašas un interesantas lekcijas, ko ilustrēja praktiskās nodarbības, sniedza vairāki mūsu republikā pazīstami lauksaimniecības nozaru zinātnieki.

Zinību dienas iesākās piektdien. Rajona viesi apmeklēja Preiļu siera rūpnīcu un J. Raiņa muzeju Jasmūžā, citas ievērojamākās vietas. Sodien no paša rīta viņi uzstājās Aglonas kultūras namā. Noslēgumā paredzētas nodarbības saimniecības laukos.

Referātus nolasīja lauksaimniecības zinātnu kandidāti Valentīna Zeile un Jānis Kļovāns, docents, ekonomisko zinātnu kandidāts Antons Skromānis, docents, tehnisko zinātnu kandidāts, Latvijas PSR Valsts prēmijas laureāts Sigismunds Timšāns, ekonomisko zinātnu kandidāts, Latvijas PSR

Valsts prēmijas laureāts Margeris Gaiss, republikas augu aizsardzības stacijas galvenais agronoms ķimikālis Jānis Āboliņš un citi.

Zinātnes dienas organizēja Mašīnbūves rūpniecības un Lauksaimniecības zinātniski tehniskās biedrības, republikāniskā lauksaimniecības ķimizācijas projektēšanas un pētniecības stacija, republikas augu aizsardzības stacija un Aglonas padomju saimniecība.

V. PETROVA,
inženiere agroķīmiķe

Maijā darba aizsardzības dienā kopā ar RARA vadošo darba aizsardzības un drošības tehnikas speciālistu D. Jauju devāmies uz kolhozu «Dubna». Šis saimniecības apskate bija izvēlēta ne jau tāpēc, lai kārtējo reizi pakrītīzētu vadītājus, bet lai pārliecinātos, kādas jaunas ievirzes šajā jomā parādījušās.

No 1983. gada līdz 1985. gadam kolhoza viens otru nomainījuši pieci darba aizsardzības inženieri. Un katrs kaut ko arī darījis, taču kopumā saimniecībā izveidojusies maz pievilcīga aina. Vēl šī gada pirmajā ceturksnī partijas rajona komitejas birojā par kolhozu tika teikts:

— Zema darba kultūra. Apmācības un atestācija darba drošības jautājumos nav risinājušās vajadzīgajā līmenī. Nelaiimes gadījumi izmeklēti nesavlaicīgi. Aizvadītajā piecgadē traumatisms katru gadu pārsniedzis vidējo līmeni rajonā. Daudzos objektos sliktas elektrosaimniecības stāvoklis, instalācija, apgaismes ierīcēm nav plafonu, sadales skapji netīri un tā tālāk. Darba aizsardzības kabinets aizņemts citām vajadzībām. Bijuši gadījumi, kad atskaites iesniegtas nesavlaicīgi.

RAST PAREIZU PIESKARES PUNKTU

Neregulāri un nekvalitatīvi notikušas vienotās darba aizsardzības dienas.

Bet pašlaik?

Darba aizsardzības inženieris Pēteris Trofimovs šajā amatā nepilnu gadu. Viņš stāsta:

— Šai dienai mēs gatavojamies jau iepriekš. Kopā ar objekta priekšnieku sastādām veicamo pasākumu sēciņu. Trīs līdz četras dienas iepriekš izpildes reālās iespējas izskatām saimniecības speciālistu apspriedē. Darba aizsardzības dienas pasākumos iesaistām visus objektos strādājošos, speciālistus, kuri nav aizņemti svarīgāku ražošanas uzdevumu izpildē.

Ielūkojamies plānos. Soreiz uzdevumi iecerēti slaucamo govju fermā Gavaros, centra un Varena mehaniskajām darbnīcām. Bet ko darīs pārējie? Citos objektos neveiks nēko, jo pietrūkst darītāju. Vai šajā situācijā par darba drošību nebija labāk domāt un censties veikt labojumus tieši tur, kur darbojas visvairāk cilvēku? Doties uz tūriem un tur pavasara rūpju degpunktos sekmēt darba drošības

iesakņošanu. Tā nebija un vajadzēja doties, kur ieplanots.

Esam Gavaru fermā. Plena uzglabāšanas kambari kārtība. Slaucēju atpūtas istabiņā arī. Lopkopēji slauc govīs piena vadā. Pajautājam, ar ko šī diena atšķiras no pārējām. Jauna mehanizēta slaukšanas mašīna pakāidros, ka esot pulējušies telpu sakopšanā Tiriba pirmajā vietā. Tai radinājušās sanitārās dienas. Taču paralēli tam šai dienai ir cits uzdevums: ražošanas apstākļu uzlabošana. Redzam, ka slaucējas mokās, jo piena vadā nav pietiekami vakuuma. Elektroapgāismes līnīcēm nav plafonu, pat spuldžu. Šajā dienā tad arī vajadzēja censties novērst šos trūkumus.

Abās mehaniskajās darbnīcās paredzētā darba un sanitāro sadzīves telpu uzkopšana, liekas, arī nav pat neatliekamākais darbs cilvēku drošības nodrošināšanai. Rodas iespaids, ka šeit strādājošie tikai reizi mēnesī spēji atlicināt laiku, lai savās darba vietās, automašīnu un traktoru stāvvietās ieviestu elementārāko kārtību.

Apstrīdams arī tas, ka darba drošības inženieris no rīta attiecīgā objektam dod uzdevumu, kas darāms, un jau pēcpusdienā komisija vērtē, kas konkrēti izdarīts. Bez šaubām, objektu rīcība jāvirza centralizēti, taču neslāpējot pašu darītāju iniciatīvu. Šai dienā viņi strādās ar atdevi, ja iepriekš zinās, kas konkrēti darāms un ka arī viņu ierosinājumi tiek realizēti.

Raksta mērķis nav uzspiest kolhoza vadībai, kas velcama pirmkārt, otrkārt un tā tālāk. Tas risināms uz vietas, vadoties pēc konkrētiem apstākļiem. Taču ir skaidrs, ka darba aizsardzības dienās velcama kapitālāki pasākumi, kas pozitīvāk izmaina darba drošību objektos. Tās ir vienotās dienas visām saimniecībām, un šis darbs jārisina visos objektos. Katrā no tiem jāizvēlas darba apstākļu uzlabošanas galvenais pasākums, pārējo cenšoties izkārtot ražošanas procesā. Visas nelaiimes vienā dienā nav likvidējamas.

Darbam saimniecībā ir pozitīvas ievirzes. Domāts par vietējā medpunkta materiālās bāzes nostiprināšanu. Atrisināts jautājums

par medicīniskā dienesta vadīšanu. Sējas un pārējo intensīvo darbu periodos šoferus un mehanizatorus rītā pirms izbraukšanas strādāt Vanagos un Upmalā apskatīs medicīnas darbinieks. Kazēru mehaniskajās darbnīcās top darba aizsardzības kabinets. Izgatavoti galdi, soli, tāfele. Atvēlēti līdzekļi uzskatāmās aģitācijas lēģedāi un noformēšanai. Nopirkta individuālās medaptiecinātas, taču tās vajadzīgas katram šoferim un mehanizatoram, lai nebūtu tāda pieskares punkts, kā bija augsnes sastrādātāju vienībā, kad seši vīri vienā pēc otra atbild: «Man nav». Un tikai septiņais, varenā K-700 vadītājs, spēja parādīt šo brīnumlietu.

Virzība uz priekšu sākusies, un darba aizsardzības inženierim jāatrod tas pieskares punkts, kas ļaus pareizi un savlaicīgi veikt gan plānošanu, gan kārtības ieviešanu ražošanā.

Darba aizsardzības dienā vēroto un dzirdēto pierakstīja

A. INDĀNS,

rajona preses grupas loceklis

Rīt — Starptautiskā bērnu aizsardzības diena

ESI SVEICINĀTA, BĒRNĪBA!

«Visi mēs nākam no bērības» — ir teicis rakstnieks. Bērība — tā nav tikai pagātne pieaugušam cilvēkam. Tā — mūsu brīnumjaukā šodienā, bērni — mūsu nākotne. Katras valsts, zemes nākotne, visas mūsu zilās planētas nākotne. Uzskata, ka sabiedrība ir tad vesela, dzīvot un strādāt spējīga, ar drošu nākotni, ja tās bērni, jaunā paaudze ir vesela un laimīga.

Gadā visskaistākā — vasaras pirmā diena atvēlta visgaišākajiem un priecīgākajiem svētkiem — Bērnu aizsardzības dienai, bērības svētkiem. Visā cilvēces vēsturē nav bijis un nav cita piemēra, kā vien mūsu zemē, pasaulē pirmajā sociālisma valstī, kur viss labākais, viss skaistākais tiek atdots bērniem. Nav otras tādas valsts, kura būtu uzņēmusies rūpes par to, lai gaišo bērību, tās bezrūpīgos un tālos apvāršņus neaizēnotu nevienš mākonītis.

Padomju Savienības bērni neredz to, ka viņu vecākus uztraukt bažas par rītdienu, ka viņi varētu zaudēt darbu un nonākt trūkumā. Mūsu zemes bērni patiešām ir laimīgi, jo viņu laimi sargā iekārta, tās visi likumi. Ar katru gadu paplašinās mātes tiesības, aizvien lielāka vēriba tiek pievērsta daudz bērnu ģimenēm, mazo pilsoņu

audzināšanai par rītdienas sabiedrības cēlājiem. Valsts ir par to, lai katrā ģimenē būtu veselīgi apstākļi dzīvespriecīgas un zināšanu alkstošas paaudzes veidošanai.

Uz ielām, laukumos, skvēros skan priecīgas bērnu balsis, viņu gaišie smieklī — un mēs esam laimīgi. Mēs smaidām, mūsu sirdis un visapkārt mums ir svētki. Rīt, brīnumainās vasaras pirmajā dienā, savus viskrāšņākos svētkus svinēs Preiļi, pilsētas ielas žilbinās ne saules stari, bet bērnu smaidi, viņu krāšņie tērpi. Kopā ar mums par savu rītdienu, par savu jauno paaudzi priecājas visa Padomjuzeme no Baltijas jūras līdz tālajām Kurīļu salām.

Bet pasaulē ir tumši spēki, tumši mākonī draud savilkties pie zilo debesu apvāršņa un uzbrāzīties ar naves lietu. Bumbas un lodes nešķiro, kur bērni, kur pieaugušie. Ir uz zemes vietas, kur bada nomocītie mazuļi stiep rociņas pēc maizes gabala, pēc sirsniņas, aizslāpības, atbalsta, pēc uzticības, bet saņem automāta kārtu...

Mēs, padomju cilvēki, zinām, ko nozīmē karš. Tāpēc mēs ne uz brīdi neatkāpjamies no savām stingrajām un nelokāmajām pozīcijām: «Nost ar karu! Lai dzīvo miers, lai aug un attīstās mūsu bērni!»

Tiksimies Rušonā

Cilvēka interese par savas dzīves un darba vietas apkārtni ir tikpat sena sabiedriska parādība, cik vecs ir pats cilvēks. Šī mūsenā interese arī veidojusi pamatu un priekšnoteikumus visām strāvām, no kurām laika gaitā izveidojusies novadpētniecība.

Lai saglabātos piemiņa par pagātni, Preiļu rajona vēstures un lietišķās mākslas muzejs jūnijā sākumā dosies savā pirmajā ekspedīcijā. Maršruts vedīs uz Rušonas ciema vairākām sādžām. Muzeja darbiniekus interesē lietišķie, rakstītie, attēli un atmiņu materiāli, kas raksturo Rušonas revolucionāro pagātni, Lielā Tēviņas kara un pēckara gadus, sociālisma celtniecības periodu. No-

vada materiālās kultūras visticšākie liecinieki ir senie darba rīki, sadzīves priekšmeti, apģērbs un tā fragmenti, tekstilijas, kokgriezumi, pinumi.

Sai sakarībā paredzēts apmeklēt veco audēju un adītāju mājas, ielūkoties attālāko sādžu sētās, tikties ar Rušonas apkārtnes ļaudīm, pierakstīt atmiņu stāstījumus.

Kurš gan nav dzirdējis slavenos Silajāņu keramiķu vārdus? Vēl pavisam nesen podnieku rīpas griežas Sembeļu, Jurišu, Dūbu, Antonišku sādžās. Gadsimtiem ilggājis podniecības tradīcijas radusi spēku šodienas krāšņā Latgales keramika. Ekspedīcijas dalībnieki ļoti cer, ka Rušonas ciema iedzīvotāji būs atsaucīgi,

daloties atmiņās, iepazīstinot ar senām fotogrāfijām, dokumentiem, un jaundibinātajam muzejam uzdāvinās arī kādu veco podnieku darinājumu.

Rušonas ciema sādžās dzimuši daudzi ievērojami cilvēki. Un var jau būt, ka tieši pie jums glabājas tas fakts materiāls, ko arhīvos un literatūras izdevumos meklē muzeju ļaudis.

Visbeidzot neliela piebilde. Lai atšķirtu parasto kolekcionāru no ekspedīcijas dalībnieka, neaizmirstiet, ka muzeju darbinieki par paņēmtu priekšmetu, fotogrāfiju, grāmatu vienmēr aizpilda pieņemšanas un nodošanas aktu, kura vienu eksemplāru atdod priekšmeta īpašniekam.

S. IVANOVSKA,
vēstures un lietišķās mākslas muzeja zinātniski pētnieciskās ekspedīcijas vadītāja

Saistoši sarīkojumi

Lielākā vērtība, kas dota cilvēkam, ir veselība. Prasme to saglabāt līdz pat sirmam vecumam daudzējādā ziņā atkarīga no mums pašiem. Lielu jaunumu nodara kaitīgi ieradumi un viens no tiem ir alkohola lietošana. Turklāt tā izraisa morālus, politiskus un ekonomiskus zaudējumus sabiedrībai, atnes postu ģimenei, apdraud nākamo paaudzi.

Šim problēmai veltīta izstāde, kas atceļojusi uz mūsu rajonu. Tās nosaukums — «Karikatūristi cīnās pret alkoholu». Autori — republikas vadošie mākslinieki karikatūristi U. Mežavilks, I. Melgailis, G. Bērziņš, E. Ošs, T. Sergijenko, A. Liepiņš, D. Breikšs un citi. No 26. līdz 30. maijam to bija iespējams apskatīt Preiļu siera rūpnīcā, no 2. līdz 6. jūnijam — kinoteātrī «Ezerzeme», no 7. līdz 9. jūnijam — Rožupes ciema bibliotēkā, bet no 10. līdz 14. jūnijam — Līvānu pilsētas kultūras namā.

Bez tam 14. jūnijā Līvānu pilsētas kultūras namā notiks tematisks sarīkojums «Mēs par veselīgu dzīvesveidu», kurā būs tikšanās ar dažiem no minētajiem māksliniekiem. Atzīmēsim vienīgā mūsu rajonā atturības kluba «Gaisma» piecu gadu darbības jubileju, tiksimies ar Rīgas atturības kluba «Ametists» prezidentu ārstu narkologu E. Brokānu, kā arī citu rajonu atturības klubu aktīvistiem.

Tādi ir galvenie saistošie pasākumi rajonā tuvākajā nākotnē.

J. EIDUKA,

rajona brīvprātīgas atturības veicināšanas biedrības sekretāre

Čehoslovākijas grāmatu dekāde

Rīgas veikalā «Globuss» bija sarakstota Čehoslovākijas grāmatu dekāde.

— Šī dekāde kļuvusi par tradicionālu pasākumu, — teica veikala vadītāja S. Rīmene. — Daudzas brālīgās valsts izdevniecības labprāt izpildīja mūsu pasūtījumus un piegādāja jaunāko politisko literatūru, daiļliteratūru un bērnu literatūru, mākslas grāmatas un dažādus albumus. Piemēram, pircēji varēja iegādāties krievu valodā izdoto Gustava Husaka grāmatu par Čehoslovākijas un PSRS draudzību, savienību un sadarbību. Interesanti un gaumīgi ir noformēta J. Jedorsta grāmata «Aizsargājama daba», fotoalbumi «Ziemeļčehija», «XIV zemas olimpiskās spēles Sarajevā» un citas grāmatas — kopumā apvienoti 300 dažādi izdevumi. Mūs iepriecina tas, ka gadu pēc gada pieaug pircēju pieprasījums pēc Čehoslovākijā izdotajām grāmatām. To daudzējādā ziņā sekmē grāmatu dekādes, izstādes, literatūras pārdošana ar sabiedrisko izplatītāju palīdzību tieši uzņēmumos, kā arī citas literatūras propagandas un popularizēšanas formas.

Jūlijā veikalā «Globuss» notiks poļu literatūras dekāde, bet oktobrī — vācu literatūras dekāde.

LATINFORM

Jānis Niedre dzimtajā pusē

Jau vairākus gadus, kad Jersikas pilskalnā un Daugavas krastos zied lēvas un cerīni, pie saviem novadniekiem cemojas viens no vecākajiem latviešu rakstniekiem, kurš savu idejisko pārliecību spēja iznest cauri buržuāziskās varas gadiem, Lielā Tēviņas kara pārbaudījumiem, kurš ir viens no Padomu Latvijas Rakstnieku savienības dibinātājiem — Jānis Niedre. Mūsu puses ļaudis ir pateicīgi viņam par grāmatām, kurās atklāj novada vēsturi, ar kurām palīdz dziļāk izprast un iemīlēt to.

Vēlreiz izejot pilskalna takas, apstājoties pie upuru lēpas, vēlreiz pārdzīvojot krustnešu nesto Jersikas valsts traģēdiju, rakstnieks smeljas spēku turpmākajam darbam. Visu savu ilgo, darbīgo

mūžu viņš ir veltījis Latvijas vēstures izpētei. Tiekoties ar Jersikas astoņgadīgās skolas skolēniem, rakstnieks aicināja viņus jau no bērnības ieklausīties sava novada ļaužu valodās, iepazīt lauku darbu īpatnības, nepaļēt garām tam patiesajam, kas nav jāmeklē tālu pasaulē.

Kā allaž Jersikas skolēni ar lielu interesi klausījās Jāņa Niedres stāstījumā. Vecākie no viņiem jau ir lasījuši rakstnieka grāmatas «Un vēji triec nodegu pelnus», «Keceris Latgalē» un citas. Bet 5. klases pionieru pulciņš, kas skolotājas G. Ziedas vadībā vāc materiālus par rakstnieka dzīvi un darbiem, šogad leģuvis tiesības saukties Jāņa Niedres vārdā.

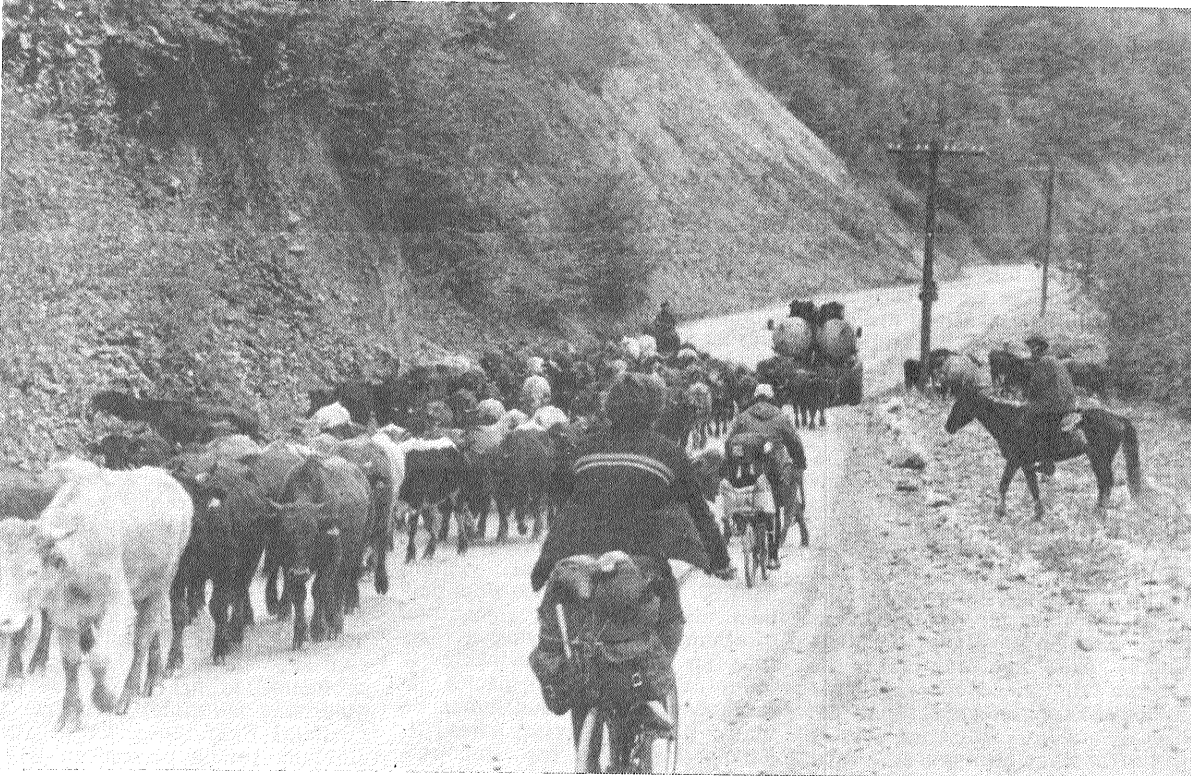
G. GRŪTUPS

Braukl ar velosipēdu pa Gruzijas Kara ceļu un tikt pāri Krusta pārejai, kas ir 2379 metrus virs jūras līmeņa, bija mans senilgotais sapnis, kurš nu jau kopš pagājušā gada oktobra vidus ir īstenots. Bet izskaidrojums tam visam ir šāds. Kad biju nepilnu gadu vecs, mani vecāki kopā ar saviem draugiem un domubiedriem ielānoja un arī veica mototūrisma maršrutu. Tas vijās pa Ukrainu, pa Gruzijas Kara ceļu pāri Krusta pārejai līdz Tbilisi, tālāk Suhumi, Simferopole un Odesa.

Viņi bija pirmie mototūristi rajonā. Arī Latvijā mototūrisms sešdesmito gadu sākumā spēra savus pirmos soļus. Šis brauciens bieži vien tika pārstāstīts un domās atkārtots, tika skatītas fotogrāfijas. Tad arī radās doma veikt to pašu maršrutu, vēl jo vairāk tāpēc, ka man bija tikpat gadu, cik toreiz maniem vecākiem.

Un tā — četurtās grūtību kategorijas velotūrisma pārgājiens pa Kaukāzu. Maršrula sākuma punkts — Groznija mūs sagaidīja ar dienvidnieciski siltu vēja pūsmiņu, kaut arī pēc mūsu saprašanas bija jau rudens. Pirmajā brīdī visu skati pievērsās milzīgajiem apstrā-

E. SILAVS

ATTĒLA: ceļā uz kalnu pāreju Datvišdzvarisgeli.

VELOSIPĒDS, ROMANTISMA GARS UN KALNI

CEĻOJUMA PIEZĪMES

dāļiem laukiem, kur cilvēki novāca pēdējo tomātu ražu. Bet, redzot kalnus, domas jau aiztraucās to ceļos. Tūdaļ stājāmies kontroles un glābšanas dienesta uzskaitē, jo labi apzinājāmies, ka ceļš nebūs viegls.

Virš kalnu galotnēm rotājas saule, gaisa temperatūra sasniedz plus 20 grādus. Braukšanas sākumā temps mierīgs, plusošs, vēl jau nav pierasts pie ilgstošajiem pacelumiem un straujajiem nobraucieniem. Rīņojam liū loču, augšā, lejā. Skats lido pa kalnu zeltitajām virsotnēm. Un šo lidojumu pārtrauc vienīgi kāda asāka bedre. Kalni šajā laikā ir rudens rota. Koku krāšņais ietērs apbrīnojami saskan ar klinšaino sienu akmeņu nokrāsām.

Vēl joprojām lutina saulainais laiks. Ar sajūsmu vērojam apkārtni — milzīgas akmenslauztuves, unikālu viduslaiku sargtorņi. Ciemata Uškaloī iebraucam tumsā. (Kalnos oktobra sākumā satumst jau ap septiņiem vakarā). Mūs viesmīgi ņem ciema iedzīvotāji. Vistielākā interese par ceļotājiem, protams, ir bērniem. Skolotāja

nakšņošanas vietu mums ierāda skolas telpās, bērniņi sastiepj malku. Pie lejas glāzes sarunas ar vietējiem ļaudīm ieilgst līdz vēlai naktsij. Uzīnām daudz ko neparastu par viņu dzīves veidu un tradīcijām. Vecākajam iedzīvotājam ir jau vairāk nekā 140 gadu. Diemžēl tikties gan neiznāca. Ciematā ir stingri aizliegti smēķēt un lietot alkoholu. Vietējas saimniecības galvenais ienākumu avots ir kukurūzas un tabakas audzēšana, arī aļķopība. Kalniešu viesmību izbaudām arī maršruta tālākajos pieturas punktos.

Ceļa malā aug dzeltenas un sarkanās. Kaukāza plūmītes. Tās mums aizslāj vitamīnus. Pa Argunas upes ieleju ceļš ievijas aizvien tālāk kalnos. Gadās sastapt aitu un govju ganāmpulkus. Drīz vien parī lītiņam šķērsojam kādu mazu upi un nonākam dravnieka mājas pagalmā. Ceļš beidzas, un tālāk sākas jau laka. Tās šeit ir likumotas, akmeņainas, vietām zaru biežokni paslēpusās un reizēm vijas gar pašu kraujas malu, bet lejā brāžas, visu sev līdzī raudama, straujā Arguna. Kādviet laka

NO REDAKCIJAS PASTA

Vai veikals strādās

«Vairāk nekā 25 gadus Līvānos, Brīvības ielā 16 darbojās 25. veikals. Sākumā tur pārdeva stiprinātos vīnus, maizi un citus produktus. Grādīgajiem dzērieniem pircēju netrūka. Pēc PSKP CK lēmuma «Par žūpības un alkoholiisma apkarošanas pasākumiem» alkoholiskos dzērienus veikalā nepārdod. Pēc vēlētajū neatlaidīgiem lūgumiem tirdzniecības organizatori alkohola vietā sāka piegādāt pienu. Pieprasījums pēc piena un tā produktiem bija liels.

Mēs, šajā mikrorajonā dzīvojošie, bijām priecīgi, ka nu bez liekām rūpēm varam iegādāties pirmās nepieciešamības preces: pienu, maizi.

Veikalvede saslīma, bet preces no veikala izveda, aizbildinoties, ka telpas jāremonē. Tad veikalvede aizgāja kārtējā atvaļinājumā, un veikals joprojām nestrādā. Lūk, tā mēs jau divus mēnešus veltīgi gaidām, kad mūsu mikrorajonā atsāks tirgoties ar maizi, pienu un citiem pārtikas produktiem.

Mikrorajonā dzīvo daudz vecu cilvēku, pensionāru, kuriem ir ļoti grūti tālu nest smagas iepirkumu somas.

Griežamies Līvānu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejā un lūdzam izmantot savas pilnvaras tirdzniecības jautājumu kārtīšanā un atjaunot veikala Nr. 25 darbu. Šajā mikrorajonā ir vajadzīgs tirdzniecības uzņēmums, kurš atbilst visām sanitārajām

normām un prasībām, un kurā mēs varētu iegādāties pirmās nepieciešamības pārtikas produktus...».

REDAKCIJAS PIEBILDE.

Ar Līvānu pilsētas iedzīvotāju vēstuli, kurā viņi izvirza prasību atjaunot 25. veikala darbu, iepazīstinājām rajona ikdienas preprasījuma preču apvienības Līvānu zonas vadītāju I. Agejevu, kura informēja, ka situācija ir tieši tāda, kā to apraksta vēstules autori. Veikals šajā mikrorajonā ir nepieciešams. Radusies problēma ar telpām tā iekārtošanai. Jo līdz šim rajona patērētāju biedrība veikala telpas irēja. Pašlaik Ires līgums izbeidzies, un to atjaunot neesot iespējams, jo individuālais namīpašnieks šo ēku pārdod.

Tā vai citādi, taču rajona patērētāju biedrībai jārod izeja, lai minētā mikrorajona iedzīvotājus nodrošinātu ar tirdzniecības objektu, kurā iedzīvotāji var iegādāties nepieciešamo. Varbūt veikala iekārtošanai var pielāgot citas telpas, ja jau par šo, kā atzīst tirdzniecības darbinieki, namīpašnieks prasa nepienemamu summu? Iekams atrisinās šo jautājumu, varbūt pagaidām var izlidzēties ar sezonas tipa kiosku vai kaut ko tam līdzīgu?

Uzskatām, ka šī jautājuma atrīsināšanā ļoti nopietni jāiesaistās Līvānu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejai un, protams, rajona patērētāju biedrībai.

vienu. Bez tam vajadzēja vēl krietni papūlēt, lai to dr koku, izbikstītu no akmens spraugas, kurā čūska žigli lemuka, līdzko mūs pamanīja. No liela attāluma gadījās redzēt kalnu āžus muļļonos. Stāja gan tiem varena, galva leņņi izsliela, slāv nekustīgi — isti klinšu valdnieki.

Pēc nedaudzkiem kilometriem atkal straujš uzrāviens augšup. To pārvaram, kā nu kurš protam un varam, nesam velosipēdus un mugursomas. Augšā spēcijs vējš gāz vai no kājām. Savelkas melni mākoņi. Bet savā straujajā šķrejā tie pašķiras un aiziet abpus kalnam, atstājot mums virs galvām gaišu debess strēmelīti. Turēdamies pretī vēja brāzmām, dodamies pa serpentinu lejā līdz nometnes vietai.

Nometni ierīkojam ielejā upes krastā. Uz liela akmens novietots uzraksts krievu valodā: «Ekonomējiet malku!». Tik tiešām — ar kurināmo ir pahnapi. Koki izskatās samocīti, mazi un tievi. Pārsvārā aug dzelzšņaini krūmi, pazīstamākie no kuriem ir mežrozītes.

Uznākot tumsai, vējš pienemas spēkā. Pirmajā brīdī liekas, ka no gulēšanas nekas nesanašs. Ar telti vējš dara, ko grib, — rausta un staipa visos virzienos. Tomēr par spīti šim jandāliņam, aizmiegam ātri.

(Nobeigums sekos.)

PIRMS 45 gadiem — 1941. gada 22. jūnijā — fašistiskā Vācijas nodevīgi uzbruka mūsu zemel, un sākās Lielais Tēvijs karš. Lielā Uzvara atnāca tikai pēc 1418 smagām dienām un naktīm, pēc asiņainām cīņām frontē, kur vēl neredzētu varoni bū rādīja padomju karavīri un pašizlīdzīga darba darītāji aizmugurē. Un tāpēc ikreiz, kad māksla pievēršas kara tēmai, cilvēku likteņiem karā, mēs atceramies, cik daudz grūtu pārbaudījumu piedzīvots, cik daudz izsāpēts.

...Jau pirms tīriem mēs ieraugām ainu no izrādes «Deju skolotājs», kurā galveno varoni tēlo Igors Kostolevskis. Straujš temps, asprātīgu repliku kaskādes, ugunīgs temperaments. Bet tad kamera pievēršas skatītājiem zālē: cilvēki karavīru formas tērpos vai slimnīcas baltajos virsvalkos. Kamera mirkli pakāvējas pie jaunas sievietes kažokādas cepurē. Izrāde pēkšņi tiek pārtraukta. Uz skatuves uzņak padzīvojis cilvēks ar labirdīgu un nogurušu seju — teātra direktors (viņu tēlo E. Romanovs) — un paziņo Padomju Informācijas biroja priecīgo vēsti par mūsu karaspēka uzbrukuma sākumu pie Maskavas. Cilvēki zālē aiz savilpuma pieceļas kājās. Noklust balsis, ieskanas maiga, romantiska klavieru melodija. Divainā, neritmisks dejas miņājas ievainotie, bet pa sievietes seju plūst asaras...

Šī filmas «**Likumīgā laulība**» ievadepizode ir visai nozīmīga, jo atklāj liriskā, ar melodramas elementiem piesātinātā kinodarba intonāciju. Filmā režisors Alberts Mkrčējans kādā no intervijām ir teicis: «Filma «**Likumīgā laulība**» ir mana sestā kinolente, bet zināmā mērā to var uzskatīt par debiju, jo tajā es pirmo reizi esmu pievēršies kara tēmai».

Filmā darbība aptver laikposmu no 1941. gada ziemas līdz 1942. gada rudenim un norisinās aizmugurē. Filmā neatšķan neviens šāviens, taču kara dārdus atbalss jaušama pašā filmas gaisotnē, tās detaļās un reālijās. Kinolentes sīzētu veido stāstījums par teātra aktiera Igora Vološina (Igora Kostolevskis) un no Maskavas evakuētās mūzikas skolotājas Olgas Kaļinikas (Natālija Belohostikova) mīlestību. Šis aktieru duets, kuru pazīstam no kinofilmām «Teherāna—43», režisora A. Mkrčējana darbā atklājas gluži jaunā, pārsteidzošā kvalitātē.

Kinolente «**Likumīgā laulība**» dažādās skatītāju aptaujās atzīta par vienu no labākajām padomju filmām pagājušajā gadā. Tā sagādājies, ka jūnijā kinoteātros «Ezerzeme» un «Atpūta» varēs noskatīties vēl vienu Alberta Mkrčējana filmu, kurā viņš atkal pievēršas cilvēku likteņiem karā. Kinolentē «**Manas bērības tango**» vairs nepienāk nāves ziņas no frontes. Rūpes kļuvušas ikdienišķākas, un uz ekrāna redzamā armēņu pilsētiņa vairs nav frontes aizmugure. Taču nesen pārdzīvotais un izciestais vēl virto vīrs pilsētas, un kara serežģiju pilni vēl ir cilvēku likteņi.

Visu kara laiku Siranuša viena audzinājusi bērnu un sapņo-

justi par to laiku, kad atgriezies viņas vīrs. Un viņš atgriezās. Skriet, nu sāksies laimīga dzīve, taču liktenis izrīkojas patvisam citādi. Vīrs gimeni atstāj, jo nolēmis sākt jaunu dzīvi. Rubens uzskata, ka viņa pienākums ir darīt laimīgu citu sievieti — bijušo frontes sanitāri Vardušu, kura viņam frontē izglābusi dzīvību...

Galvenajās lomās filmējušies Frunziķs Mkrčējans un Galina Novenca, filma «**Manas bērības tango**» pagājušajā gadā Vissa-

No daudzajām ārņemju kino-filmām, kas iekļautas kinoteātru «Ezerzeme» un «Atpūta» jūnija repertuārā, skatītāju uzmanību gribam pievērst ungāru kinematogrāfistu veidotajai psiholoģiskajai drāmā «**Viņa un viņš**». Filmā inscenētais Andrāšs Kovāčs patlaban ir viens no pieciem visslavenākajiem ungāru kinomeistariem. Režijai viņš pievēršās diezgan vēlu — pēc ilgām darba gadiem žurnālistikā un kinodramaturģijā. Jaunais režisors uzreiz sevi apliecināja kā

Jūnija kinoafiša

vienības kinofestivālā Minskā apbalvota ar Galveno godalgu. Jūnijā atkārtoti kinoteātros «Ezerzeme» un «Atpūta» demonstrēs Vladimiru Meņšova filmu «**Mīlestība un baloži**». Tajā ir režisora nākamā filma pēc viņa veidotās kinolentes «**Maskava asarām netic**» grandiozajiem panākumiem mūsu valstī un arī ārzemē. Lai arī jaunais kinodarbs skatītājos nav izraisījis tādu popularitāti un atziņu kā viņa iepriekšējā filma. Vladimirs Meņšovs arī šajā lentē palicis uzticīgs sev — ar veselīgu humoru, izmantojot melodramas elementus, runājot par nopietnām lietām mūsu dzīvē, par cilvēka vietu tajā.

Asu pārdzīvojumu cienītājiem mūsu kinoteātri jūnijā piedāvā vēsturiski revolucionāru piedzīvojumu filmu «**Paroli zināja divi**». Kinolente veidota ar visiem šim žanram piemērotiem elementiem — vajušanām, nolaušanās, spraigu darbību un dramatisma pilnām situācijām. Cēkstu darbs nesaraudjami saistīts ar risku, ar nepieciešamību jebkuros apstākļos pieņemt vienīgo pareizo lēmumu. Taču viņu darbam piemīt arī sava romantika.

Filmā varoni Irina Kabardina un Andrejs Slavinskis ir jauni cilvēki, kuriem nācies izturēt daudzus pārbaudījumus, un viņu likteņi ir visai sarežģīti. Kinolentē stāstīts par viņu satapšanos un šķiršanās, par abiem dziļi mīlošiem cilvēkiem atvēlēto īso laimes mirkli,» stāsta filmas režisors N. Lituss. Galvenajās lomās filmējušies I. Alfjorova un A. Livanovs.

izteikti pilsonisku, sociālu, izteiksmes līdzekļu ziņā apzīnāti askētisku problēmfilmu veidotāju (filmas «**Cilvēku medības Janvārī**», «**Stafete**», «**Paradīze uz laiku**» u. c.). Taču pakāpeniski A. Kovāča režijas stils kļūst liriskāks, niansēm bagātāks, bet viņa uzmanības lokā nokļūst aizvien plašākas cilvēka garīgās dzīves jomas, arī paši intīmākie pārdzīvojumi.

«Viņa un viņš. Viņa — trīsdesmit gadu veca celtniecības inženiere Vera. Šķirusies. Viņš — celtniecības institūta pasniedzējs Tamāšs. Precējies. Ir bērni. Veras dzīvē šī pēkšņā mīlestība izraisa daudzās pārmaiņas. Bet Tamāšs pat nedomā kaut ko grozīt savā dzīvesveidā, no kaut kā atteikties mīlestības vārdā. Kas gaida viņus nākotnē? Vera, kuru izvārdzinājušas viņu tikšanās paslepus un mūžīgā konspirācija, nolemj izmantot iepazīšanās biroja pakalpojumus.»

Savā jaunajā filmā A. Kovāčs (viņš ir arī scenārija autors) vairāk ir sociologs nekā psihologs. Stāstot par sievieti, kura meklē izeju no vientuļības, bet kurai nav pieņemams kompromiss, režisors ir pārliecināts, ka «jebkurā gadījumā cilvēku personiskā laime ir sabiedriska problēma, jo arī tā dēvētie sabiedriskie jautājumi savukārt ir nozīmīgi tikai tāpēc, ka to atrisināšana tuvinā personisko laimi un nodrošina cilvēku labāko īpašību realizāciju.»

ATTEĻĀ: kadrs no kinofilmas «**Likumīgā laulība**».

Redaktora v. A. RANCĀNS

«EZERZEME»

1. jūnijā — «**Prettrieciens**», A. Dovženko st., sāk. plkst. 16, 18, 20; 2. un 3. jūnijā — «**Šakti**», 1. un 2. sēr., Indija, sāk. plkst. 17,30 un 20; 4. un 5. jūnijā — «**Viņš prata**

Citi laimi sapņi rod,
Jums lai laimi dzīve dod!
(L. Bīrdaka)

Sirsniņi sveicam SILVIJU BALASKO un JĀZEPU IVANĀNU kāzu dienā!

Stabulnieku ciema kultūras nama pašdarbnieki

Jums liktenis lēmis kopā vīties,
Svešs padoms nederīgs un lieks.
No asiem oļiem nav ko bities,
Jums kopā jānes zieds un sniegs.
(M. Bārbale)

Kāzu dienā sveicam JANINU DIDRIKSONI un ALBERTU PASTARU!

Ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības administrācija un arodkomiteja

Rīti, rīti, kamolīti,
Raibajā dzīvē,
Divi miļi roku pāri
Tevi vērs un šķetinās.
(T. dz.)

Kāzu dienā sveicam MONIKU AKMANI un VITALIJU KALVĀNU!

Ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības administrācija un arodkomiteja

Jaunietes, kuras mīl bērnu un grib savu darbu veltīt bērnu veselībai un audzināšanai, aicina RIGAS

3. MEDICĪNAS SKOLA.

Skola sagatavo medicīnas māsa bērnu ārstnieciski profilaktiskajam iestādēm.

Uzņem audzēknes ar 8 klašu, nepabeigtu vidusskolas un pilnu vidusskolas izglītību.

Mācību laiks ar 8 klašu un nepabeigtu vidusskolas izglītību — 2 gadi 10 mēneši, ar vidusskolas izglītību — 1 gads 10 mēneši.

Iestāju eksāmeni:
ar vidusskolas izglītību — no 1. augusta līdz 21. augustam latviešu valodā rakstos (sacerējums) un ķīmijā (vārdos),
ar astoņgadīgo un nepabeigtu vidusskolas izglītību — no 25. jūnija līdz 5. jūlijam latviešu valodā rakstos (diktāts) un matemātikā (vārdos).

Audzēknes, kurām atestāta tikai labas un telcamas atzīmes, skolā uzņem bez iestāju eksāmeņiem.

No astoņgadīgo skolu beigušajām meitenēm dokumentus pieņem no 1. jūnija līdz 30. jūnijam, no vidusskolu absolventēm — no 1. jūnija līdz 14. augustam katru dienu, izņemot svētdienas, no plkst. 9.00 līdz 16.00.

Jāiesniedz šādi dokumenti:
iesniegums,
dokuments par izglītību (oriģināls),
izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa),
4 fotogrāfijas (3x4 cm).

Sekmīgās audzēknes saņem stipendiju.
Skolai ir kopmitne ar ierobežotu vietu skaitu.

Adrese: 226004, Rīgā, Vienības gatvē 45, telefons 612791. Satiksme ar 5., 10. tramvaju vai 8., 12. trolejbusu.

PREIĻU RAJONA VALSTS APDROSINĀŠANAS INSPEKCIJAI

steldzami vajadzīgs inspektors pamatdarbā. Tuvākās ziņas pa telefoniem 21128, 21120, 23100.

klusēt», 1. un 2. sērija, Indija, sāk. plkst. 17,30, 20; 6. jūnijā — «**Mūsu bērības tango**», «**Armenfilms**», sāk. plkst. 17, 19, 21.

«ATPŪTA»

1. jūnijā — «**Trešā paaudze**», «**Mosfilms**», sāk. plkst. 16, 18, 20; 2. jūnijā — «**Līdzdalībnieki**», M. Gorkļa st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 4., 5. un 6. jūnijā — «**Šakti**», 1. un 2. sērija, Indija, sāk. plkst. 17,30, 20.

TV Viļņa

31. MAIJS. 8.50 — TV skola. 9.05 — «**Panorāma**». 9.35 — Rita vingrošana. 9.50 — Dokumentālās filmas. 10.20 — TV skolēniem. 10.50 — «**Veselība**». 11.20 — Koncertfilma. 12.00 — Nedēļas panorāma. 12.30 — Dokumentālā filma. 12.40 — Svētki «**Delo Kauna**». 14.00 — PSKP XXVII kongresa lēmumus dzīvē. 15.00 — Vokāli instrumentālā ansambļa «**Sjabri**» (Baltkrievijas PSR) koncerts. 15.30 — Fakti un komentāri. 16.00 — Jaunatnes studija. 16.45 — Koncerts. 17.45 — Zinas. 17.55 — Jauktā kora «**Gintaras**» koncerts. 18.35 — Par teātri. 19.25 — Zinas. 19.30 — Koncerts. 20.00 — «**Panorāma**». 20.30 — «**Labu nakti, ma zuliņ!**». 21.00 — «**Laiks**». 21.40 — Koncerts. 22.00 — Pasaulē čempionāts futbolā. Svinga atklāšana. Itālija — Bulgārija. 0.25 — Mākslas filma.

1. JŪNIJS. 9.00 — «**Panorāma**». 9.35 — Rita vingrošana bērniem. 9.50 — Nedēļas atbalss. 10.25 — TV skolēniem. 10.55 — Koncerts. 11.25 — «**Gimenes žurnāls**». 12.05 — Reklāma. 12.15 — Atzīmējot Starptautisko bērnu aizsardzības dienu. 13.15 — Sodien — Melloratoru diena. 13.30 — Pašdarbības kolektīvu koncerts. 14.05 — Dokumentālā filma. 14.15 — Konkurss «**Dziesma—dziesmiņa—86**» laureātu koncerts. 17.00 — Azorūpnieciskais komplekss: cilvēki un darbi. 18.00 — Zinas. 18.05 — Kinoarhivs. 18.25 — Mākslas filma. 20.00 — «**Panorāma**». 20.30 — «**Labu nakti, ma zuliņ!**». 21.00 — «**Laiks**». 21.45 — Koncerts. 22.00 — Pasaulē čempionāts futbolā. Brazīlija — Spānija.

MAINA labiekārtotu divstābu dzīvokli (27 m²) Ludzā pret līdzvērtīgu Preiļos vai Līvānos. Zvanīt — Preiļi 22305.

Līdzjūtības

Manī, māt, milu pret cilvēkiem radijī.
Dzīvei lai stipra būt varu.
Cauri skarbjam šūrumam vadīji.
Lai es ietu lielceli garu.
(M. Bārbale)

Izsakām dziļu līdzjūtību Jevģenijai Džeriņai sakarā ar MĀTES nāvi.

Preiļu rajona centrālās slimnīcas kolektīvs

Kaut ievīna ziedējusi,
Vecābeje zarojusi!
Kaut tā mana māmulīņa
Otru mūžu dzīvojis!
(T. dz.)

Kad pēdējie atvadu ziedi klāj MĀTES kapu, esam kopā ar Jevģeniju Džeriņu viņas lielajās bēdās.

Preiļu poliklīnikas kolektīvs

Skaniet klusu, dzimtie meži,
Kapu vijā mētras zied,
Raugieties, cik lēnā gaitā
Baltais ārjs mājup iet.
(Sk. Kaidupe).

Ilggadējā darbinieka, darba veterāna VIKTORA MURNIEKA tuviniekiem līdzī dzīlās sērās skumst Rīgas dāru un parku tresta kolektīvs.

Laika pulkstenis stundas sīt,
Laika pulkstenis stundas skaita.
Laika upe uz priekšu rit,
Mūžībai pretī rit cilvēka gaita.
(M. Bārbale)

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem, KSAVERIJU DZENI uz smiltāju izvadot.

Kolhoza «**Vārkava**» valde

Izsakām dziļu līdzjūtību Velgai Avotiņai sakarā ar TEVA nāvi.

Preiļu sakaru mezgla kolektīvs

Tir. 13 453 eks. (latv. val. 9 714 eks., krievu val. 3 739 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169. 1. nos. iespiedis. Ofsetiespiedums. Pas. 718.

VIETEJO RADIORAIĀDĪJUMU PROGRAMMA

3. jūnijā plkst. 12.40

- Vēstis no rajona laukiem. Sējumu kopšana rajona saimniecībās.
- Tautas kontrole darbībā. Pārskati un vēlēšanas tautas kontroles grupās un posteņos.
- Rajona ledzīvotāju ievēribai.
- Kultūras dzīves jaunumi.

Aizkalnes ciema Tautas deputātu padome rīko

MIRUSO ATCERES DIENU

1986. gada 15. jūnijā

Gāgu kapos plkst. 11.00,
Blīdenes kapos plkst. 12.30,
Aizkalnes kapos plkst. 13.30,
Daugaviešu kapos plkst. 15.00,
Raipoles kapos plkst. 16.00.

7. jūnijā plkst. 12.00 Līvānu kultūras namā

LEKCIJA PAR SIPOLPUĶU AGROTEHNIKU.

Lektors J. Gramanis.

Aicinām piedalīties Latvijas PSR Dārkopības un biškopības biedrības rajona nodaļas biedrus.

RANKAS

63. PROFESIONĀLI TEHNISKA VIDUSSKOLA

(228716, Gulbenes rajonā, Rankā, tālrunis Gulbene 44745, 44684, Ir kopmitne.)

sagatavo:

kalējus — gāzes metinātājus, mežkopjus — meža darbu mehānizatorus, puķkopības meistarus dekoratorus,

plaša profila traktoristus, mašīnistus (ar prasmi veikt hidromelloratorīvos darbus),

pavārus.

Mācību ilgums 3 gadi. Uzņem ar astoņgadīgo izglītību.

Mācības visām specialitātēm notiek latviešu valodā. Dokumenti jāiesniedz personīgi, vai jāiesūta pa pastu līdz 20. augustam. Mācību sākums — 1. septembrī.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietnieci izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniekam, lauksaimniecības un partijas dzīves nodaļai — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstulei, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzinām par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts «**Leņina Karogs**» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val. «**Ленина Карогс**» («**Ленинское знамя**»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР, Издательство «**Звайгзне**», г. Рига, ул. М. Горького, 105.